

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/122/09/DP/jg

Do druku nr 1968

Warszawa, dnia 19 maja 2009 r.

Pani
Iwona Śledzińska-Katarasińska
Przewodnicząca Komisji
Kultury i Środków Przekazu
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *sprawozdania Komisji Kultury i Środków Przekazu (druk nr 1968) o poselskim projekcie ustawy o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych (druk nr 1847) sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) w związku z art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza*

Szanowna Pani Przewodnicząca,

W związku z przedłożonym *sprawozdaniem Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie ustawy o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych (druk nr 1968; pismo z dnia 14.05.2009 r., nr KSP-0150-72-2009)* pozwalam sobie stwierdzić, że do przedłożonego sprawozdania nie zgłaszam uwag.

Jednocześnie w odniesieniu do poselskiego projektu ustawy *o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych (druk nr 1847)* będącej przedmiotem sprawozdania, pozwalam sobie zgłosić następującą uwagę.

- I. Poselski projekt ustawy o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych zmierza do ustanowienia nowego systemu finansowania działalności nadawców radiowych i telewizyjnych. W miejsce obecnego abonamentu, opłacanego przez użytkowników radioodbiorników i telewizorów, z którego dochody są przeznaczane wyłącznie na finansowanie działalności nadawczej publicznego radia i telewizji (TVP

S.A. i Polskie Radio S.A.), planuje się wprowadzić system licencji programowych na realizowanie zadań publicznych, przyznawanych zarówno nadawcom publicznym jak i niepublicznym wraz z odpowiednimi środkami finansowymi.

- II. Zgodnie z projektem, przyznawaniu licencji programowych będzie zawsze towarzyszyć przekazywanie środków publicznych przeznaczonych na finansowanie zadań publicznych w dziedzinie usług medialnych. W związku z powyższym istnieje duże prawdopodobieństwo spełnienia kryteriów udzielania niedozwolonej pomocy publicznej w rozumieniu art. 87 TWE. Zgodnie z ogólnymi zasadami, które znalazły również potwierdzenie w *Komunikacie Komisji w sprawie udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej (2001/C 320/04)*, pomoc publiczna, także ta przeznaczona na sfinansowanie wykonywania zadań publicznych w dziedzinie usług medialnych, może być udzielana jedynie po dopełnieniu obowiązku notyfikacji i uzyskaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 3 TWE. Takie są wymogi formalne, wynikające z obowiązujących regulacji wspólnotowych.
- III. Jednocześnie należy zauważyć, że w odniesieniu do obecnie obowiązującego systemu finansowania telewizji publicznej, Komisja Europejska nie zajęła oficjalnego stanowiska, mimo skierowania dwóch skarg (TVN i organizacji społecznej), poddających w wątpliwość zgodność obowiązującego systemu z prawem wspólnotowym, szczególnie w kontekście czerpania dochodów przez TVP jednocześnie z abonamentu i reklam. Komisja Europejska skierowała do Polski pismo z prośbą o wyjaśnienia (luty 2008) i jak dotychczas nie wszczęła postępowania wyjaśniającego. Nie można jednak wykluczyć, że takie postępowanie względem Polski zostanie wszczęte, tak jak to miało miejsce w odniesieniu do systemów finansowania nadawców publicznych w innych krajach członkowskich (Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Portugalia, Hiszpania i in.).
- IV. Wspomniany w pkt. II Komunikat Komisji określa w sposób dosyć szczegółowy kryteria jakimi będzie się kierować Komisja Europejska przy dokonywaniu oceny zgodności ze wspólnym rynkiem systemów finansowania nadawców publicznych. Co do zasady, Komisja dopuszcza stosowanie wsparcia dla nadawców publicznych opierając się na art. 86 ust. 2 TWE i traktując finansowanie publicznych nadawców telewizyjnych w zakresie wypełnianej przez nich misji publicznej jako zapewnienie świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym. Wspomniana misja publiczna nadawców telewizyjnych i radiowych związana jest z demokratycznymi, społecznymi i kulturalnymi potrzebami każdego społeczeństwa oraz potrzebą zachowania pluralizmu mediów. W związku z faktem, że art. 86 ust. 2 TWE ma charakter wyjątku dopuszczającego odstępstwa od ogólnie stosowanych reguł konkurencji, konieczne jest

stosowanie interpretacji zawężającej, co zresztą potwierdził również w swoim orzecznictwie ETS.

- V. Oceniając systemy finansowania nadawców, Komisja będzie zwracać szczególną uwagę na następujące elementy:
- a. przyjęcie przez państwo członkowskie oficjalnej definicji misji publicznej – państwa członkowskie zachowują przy tym dosyć szeroki margines swobody określenia co może wchodzić w zakres misji publicznej. Komisja będzie weryfikować taką definicję tylko pod kątem ewidentnych błędów tzn. wprowadzenia do definicji działań, które w sposób oczywisty nie są związane z zapewnieniem demokratycznych, społecznych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa i potrzebą zachowania pluralizmu mediów. Mimo stosunkowo szerokiego marginesu swobody, państwo członkowskie powinno dbać o to, by definicja misji publicznej była jak najbardziej precyzyjna;
 - b. powierzenie wykonywania misji publicznej jednemu lub kilku podmiotom na mocy oficjalnego aktu (np. ustawy lub umowy) oraz zapewnienie monitorowania i nadzoru wykonywania misji publicznej w sposób zgodny z warunkami określonymi w akcie powierzenia. Państwa członkowskie mają swobodę wyboru mechanizmu monitorowania i nadzoru;
 - c. przejrzystość i proporcjonalność finansowania działalności związanej z wypełnianiem misji publicznej – przejrzystość służyć precyzyjnemu oddzieleniu działalności w ramach misji publicznej, finansowanej ze środków publicznych od działalności komercyjnej, finansowanej ze środków własnych nadawcy. Zasada proporcjonalności z kolei ma uniemożliwić przekazywanie nadmiernych środków publicznych w stosunku do rzeczywistych kosztów związanych z wypełnianiem misji publicznych, również w kontekście ewentualnych zysków związanych z tą działalnością; chodzi również o uniknięcie subsydiowania ze środków publicznych zwykłej działalności komercyjnej prowadzonej równoległe przez nadawców, którzy są jednocześnie zobowiązani do wypełniania misji publicznej.
- VI. W przypadku podjęcia decyzji o notyfikowaniu projektu ustawy o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych jako programu pomocowego, zgodnie z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. nr 59, poz. 404), organ właściwy na podstawie regulaminu Sejmu występuje z wnioskiem do Prezesa UOKiK, o wydanie opinii, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o postępowaniu oraz o przekazanie do Komisji Europejskiej projektu w celu dokonania jego notyfikacji. Zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy o postępowaniu opinia Prezesa UOKiK zawiera stanowisko, czy projekt przewiduje

udzielanie pomocy publicznej, czy pomoc ta jest zgodna ze wspólnym rynkiem oraz stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu ustawy jako programu pomocowego.

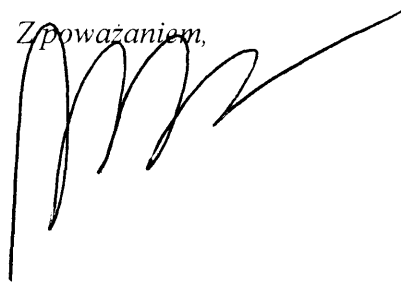
VII. W związku z powyższym, zasadnym wydaje się zwrócenie do Prezesa UOKiK jako organu właściwego, o wydanie opinii w zakresie przedmiotowej ustawy, w trybie art. 16a *ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*.

W związku z powyższym, w zakresie poselskiego projektu ustawy, pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projekt ustawy będącej przedmiotem sprawozdania jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zgłoszonej w niniejszym piśmie uwagi.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że ze względu na niezwykle pilny tryb przygotowania niniejszej opinii Urząd KIE zastrzega sobie możliwość jej zmiany lub uzupełnienia w późniejszym terminie.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Małgorzata Krasnodębska – Tomkiel
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów